

- Die Structur des Nervenplexus in der Vorhofscheidewand des Froschherzens.* Archiv. für Physiologie v. Dubois-Reymond.
- Ueber die Gase des Pepetonblutes.* Archiv für Physiologie v. Dubois-Reymond.
- La physiologie des microbes.* Annales de la Société de médecine d'Anvers.
- Sur la genèse des nerfs périphériques.* Bulletin de l'Académie de médecine.
- Influence de la cantharidine sur la structure du rein.* Anvers.
- Influence de l'antipyrine sur la nutrition de l'albumine.* Ann. Soc. Méd. d'Anvers, ± 1887.
- La réaction dégénérative comme élément de diagnostic dans les paralysies musculaires.* Ann. Soc. Méd. d'Anvers.
- La vie et l'affinité chimique.* Discours prononcé à l'inauguration du nouvel Institut de Physiologie, le 7 novembre, 1891.
- Sur l'ontogénèse du cerveau.* Bulletin de l'Académie de médecine.
- Influence de la ligature du canal cholédoque sur la structure du foie.* Archives de biologie.
- Contribution à l'étude des modifications morphologiques de la cellule hépatique pendant la sécrétion.* Archives de biologie.
- Influence du butylchloral sur la pression sanguine.* Bulletin de la Société de médecine de Gand et Arch. Pharmacodynamie, 1894.
- Contribution à l'étude des phénomènes polaires des muscles.* Jubelband zur Ehre von Wilhelm Kühne, et Bull. Acad. roy. de Belgique, 1896.
- Sur la structure de la cellule nerveuse.* Anatomischer Anzeiger.
- Influence de certaines substances sur l'action des peptones, sur la coagulation et les gaz du sang.* Bulletin de l'Académie de médecine.
- Influence du sulfate de strychnine sur le rythme du cœur.* Bulletin de l'Académie de médecine, 1895 et Arch. pharmacodynamie, 1895.
- Contribution à l'étude de l'influence des courants induits successifs sur la contractilité du cœur.* Bulletin de l'Académie de médecine.
- Influence des courants induits de fréquence, d'intensité et de durée variables sur les nerfs dépresseurs.* Bulletin de la Société de médecine de Gand.
- Influence de l'anhydride carbonique sur les contractions isotoniques du muscle strié.* Bulletin de l'Académie de médecine, 1898.
- Nouvelles recherches sur l'influence de l'anhydride carbonique sur les contractions isotoniques du muscle strié.* Archives internationales de physiologie, 1906.
- Influence de la chaleur externe sur les échanges respiratoires du lapin.* Bulletin de l'Académie de médecine.
- Influence de la piqûre diabétique sur les échanges respiratoires.* Archives internationales de physiologie, 1907.
- La cause de l'escalier des muscles striés.* Bulletin de la Société de médecine de Gand, 1900.
- Nouvelles recherches sur les gaz du sang des chiens peptonés.* Archives internationales de physiologie, 1905.
- Influence de la double vagotomie sur les échanges respiratoires.* Arch. int. Physiol., 1909.

JAN FRANS HEYMANS (1859-1932)

1890

Heymans, Jan, Frans werd geboren te Gooick (Brabant) op 25 december 1859 en overleed te Middelkerke op 10 april 1932.

Volbracht zijn middelbare studiën aan het Klein Seminarie te Hoogstraten en zijn hogere studiën aan de Universiteit te Leuven, waar hij het diploma behaalde van doctor in de natuurwetenschappen (1884) en dit van doctor in de genees-, heel- en verloskunde (1887).

Was tweemaal laureaat van de Universitaire Wedstrijd en werd bovendien bekroond in de Wedstrijd voor reisbeurzen.

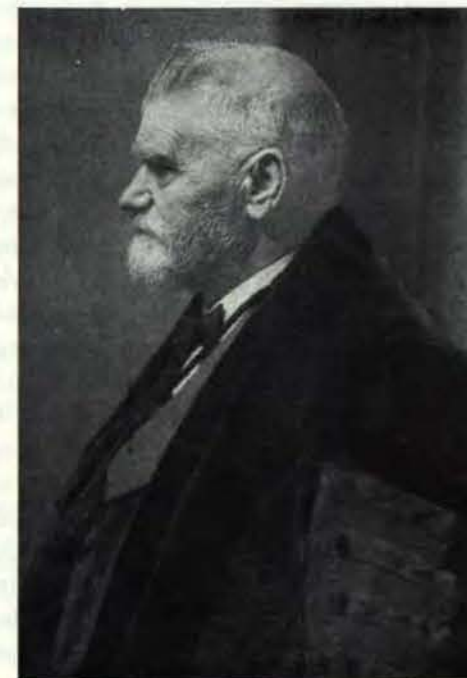
Ondernam studiereizen naar Parijs, Roscoff, Concarneau, Napels, Berlijn, Wenen, Budapest, St. Petersburg, Moskou, verschillende centra in Engeland en in de Verenigde Staten, enz. Was achtereenvolgens assistent in de fysiologie aan de Universiteiten te Leuven (1884-1887) en te Berlijn (1887-1890).

Werd benoemd tot docent aan de Rijksuniversiteit te Gent op 24 december 1890 en tot gewoon hoogleraar op 30 september 1896.

Volgende leeropdrachten werden hem toevertrouwd: algemene therapie en farmacodynamie (24 december 1890), beginselen der farmacologie (18 maart 1892).

Werd verder benoemd tot secretaris van de academieraad (1921-1922) en tot rector bij de gedeeltelijke vernederlandsing van de Universiteit te Gent (1923-1924). Werd op 25 december 1929 tot het emeritaat toegelaten.

Was laureaat van het „Institut de France”, van de „Académie Royale de Médecine de Belgique” (prijs Alvarenga), van de „Académie de Médecine” van Parijs, titularis van de vijfjaarlijkse prijs voor geneeskundige wetenschappen van de Belgische Regering (1925), lid van de „Académie royale de Médecine de Belgique” (1895), erelid van de Academie voor Geneeskunde te St. Petersburg, van de Academie te Wenen, van de Academie te Rome, voorzitter van de „Société belge de Biologie” (1931), enz.



Stichtte, in 1895, samen met E. Gley (Parijs), de „Archives internationales de Pharmacodynamie et de Thérapie”.

Was lid van de Commissie van de Farmacopee, van de Hoge Gezondheidsraad, van de Commissie der Sera, enz.

Werd achtereenvolgens benoemd tot Ridder in de Leopoldorde (10 april 1906), Officier in de Leopoldorde (19 september 1919), Commandeur in de Kroonorde (27 november 1925), Commandeur in de Leopoldorde (8 april 1930), Groot Officier in de Kroonorde (23 juni 1930). Was ook drager van de herinneringsmedaille van 's Land Onafhankelijkheid en van de Burgerlijke Medaille 1ste klas. De activiteit van J. F. Heymans is niet alleen aanzienlijk geweest maar heeft tevens een belangrijke en duurzame invloed uitgeoefend op de evolutie van het onderwijs en het wetenschappelijk onderzoek op geneeskundig gebied in België, en meer bepaald aan de Rijksuniversiteit te Gent. J. F. Heymans behoorde nog tot deze generatie, die in haar persoonlijk werk een veelzijdige belangstelling kon tot uiting brengen voor zeer uiteenlopende richtingen en vooraanstaande bijdragen op verschillende gebieden kon leveren: het door hem uitgevoerd wetenschappelijk onderzoek begon met histologische observaties, sloeg daarna over naar de farmacologie en de fysiologie en stond bovendien gedurende jaren in betrekking met de antituberculeuze vaccinatie. Te Gent was hij de stichter van het wetenschappelijk onderzoek op het gebied van de farmacodynamie, dat hij in enkele beperkte lokalen van de Faculteit der Letteren en Wijsbegeerte inrichtte, in afwachting dat hem, na enkele jaren, een Instituut werd gebouwd waaraan later, ter herinnering aan de rol die hij had vervuld, zijn naam werd gehecht en dat tot een belangrijk centrum voor wetenschappelijk onderzoek uitgroeide waar talrijke binnenlandse en buitenlandse vooraanstaande wetenschapsmensen werden opgeleid.

Na een voorafgaande scholing te hebben genoten bij zijn meester Carnoy, werd zijn eerste oorspronkelijk wetenschappelijk werk op histologisch gebied verricht en wel in het laboratorium van Ranvier, waar hij de zenuwuiteinden in de gladde spieren bestudeerde. Als assistent van Dubois-Reymond, te Berlijn, onderzocht hij daarna de invloed van de temperatuur op de spierfunctie. In zijn laboratorium te Gent, begon hij met zijn aandacht te besteden aan de innervatie van het hart. Zijn belangstelling op farmacologisch gebied ging gedurende jaren naar de vergiftiging door een reeks cyanverbindingen en de mogelijkheden tot tegenwerking van hun toxische eigenschappen. Belangrijke onderzoekingen werden gewijd aan de invloeden van de temperatuur op het organisme. Metabolische studiën werden besteed aan de werking van hyperthermiserende stoffen. De antituberculeuze vaccinatie vestigde gedurende lange jaren zijn aandacht en was het voorwerp van uitgebreide en belangrijke onderzoekingen die aanleiding gaven tot praktische toepassingen. Vermelden wij nog zijn experimenteel werk betreffende slangengiften. Op het gebied van de techniek werden door hem bijzonder belangrijke bijdragen geleverd. Na een perfusiemethode voor het geïsoleerde hart te hebben beschreven, legde hij zich enkele jaren later vooral toe op het uitwerken en het toepassen van technieken van perfusie van afzonder-

lijke gebieden van het organisme waardoor bepaalde observaties konden worden gedaan die van het grootste belang bleken te zijn in verband met de fysiologie, de fysio-pathologie en de farmacologie van bloedsomloop, ademhaling, zenuwstelsel en thermoregulatie. Vermelden wij dienaangaande de zo vruchtbaar geblekene techniek van de „geïsoleerde kop” die in de bloedsomloop van een tweede dier wordt ingeschakeld, waarna hetzelfde principe voor andere gebieden van het organisme werd aangewend. Hierdoor konden o. m. op onweerlegbare wijze een aantal centrale en reflectoire invloeden worden gedissocieerd waarbij een bijzonder omvangrijk experimenteel geheel tot stand kwam dat, in samenwerking met C. Heymans, werd opgebouwd en daarna door deze laatste met zijn medewerkers verder werd uitgewerkt.

De oorspronkelijke, kritische geest van J. F. Heymans kwam steeds op directe en typische wijze tot uiting in de gesprekken die met hem werden gevoerd, in zijn voordrachten en in zijn colleges. In iedere omstandigheid legde hij de nadruk op het belang van een nauwkeurige observatie der feiten die hij als de onontbeerlijke basis voor een beredeneerde en verantwoorde verklaring beschouwde. Zijn streng wetenschappelijke geest heeft aldus een blijvende stempel op zijn medewerkers, zijn leerlingen, en zijn studenten gedrukt en van J. F. Heymans mag zonder aarzelen worden gezegd dat hij baanbrekend werk heeft geleverd en een der meest vooraanstaande figuren onzer universiteit is geweest.

J. J. BOUCKAERT.

PUBLIKATIES VAN J. F. HEYMANS

IN BOEKVORM

Handbuch der Physiologie (met J. GAD). Wreden's Sammlung Medizinischer Lehrbücher, vol. 14, 515, 1892.

Traité de Pharmacologie clinique par Penzoldt, vertaald door J. F. Heymans en J. De Landsheere,—Engelcke, Gent en Doin, Parijs, 1893.

Traité de Physiologie (met J. GAD en E. MASOIN). Uystpruyst, Leuven, 1893.

Traité de Diététique (met P. MASOIN). Brussel, Lamertin, 604 blz, 1897.

Action des médicaments par Lauder Brunton. Vertaling Heymans en Boucqué, 1901.

Alimentation de l'homme normal et pathologique van Munk en Ewald (met MASOIN).

ALS BIJDAGEN IN TIJDSCHRIFTEN EN VERZAMELWERKEN

Études expérimentales sur le curare et le manganèse. Ann. de la Soc. Scient. de Bruxelles, 10, 254, 1886.

Des inoculations antirabiques de M. Pasteur. Rev. de Méd. de Louvain, 5, 248, 1886.

Ueber die Nervenendigung in den glatten Muskelfasern beim Blutegel. Du Bois Reymond's Arch., 556, 1888.

Exposé de l'état actuel de nos connaissances et observations personnelles sur la terminaison des nerfs dans les muscles lisses de sangsue, précédé de la bibliographie des travaux parus sur l'innervation des muscles lisses en général. Mémoire d'anatomie générale. Brussel, Gutzot, 1889. (Proefschrift Wedstrijd voor Reisbeurzen, 1888).

Ueber die relative Giftigkeit der Oxal-, Malon-, Bernstein- und Brenzweinsäure sowie ihrer Natriumsalze. Du Bois Reymond's Arch., 168, 1889.

Ueber des Froschstativ des Dr. T. W. Cowl (New York). Tagebl. d. 61 Vers. D. Naturf. u. Aerzte in Köln. Wissen. Teil., 54, 1889.

Ueber den Einfluss der Temperatur auf die Leistungsfähigkeit der Muskelsubstanz. Du Bois Reymond's Arch., suppl. 59, 1890.

Recherches expérimentales sur la contraction musculaire. Influence de la température sur la fonction de la substance musculaire. (Proefschrift Prijs Pourat, 1899). C.R. Ac. Sc., 109, 1071, 1889.

Ueber das Myelin, die Myelinhaltigen und Myelinlosen Nervenfasern (met J. GAD). Du Bois Reymond's Arch., 530, 1890.

Méthode pour préparer l'eau aseptique. Ann. Soc. Méd. de Gand, 70, 303, 1891.

Der zweite internationaler Physiologencongres in Lüttich. 29 bis 31 Augustus 1892. Centralblatt f. Physiol., 6, 395, 1892.

Sur l'action toxique et antiseptique du chloroforme et de l'éther. Ann. Soc. Méd. de Gand, 71, 63, 1892.

Ueber die Innervation des Herzens. Abhandlungen der physiol. Gesellschaft zu Berlin, april 1893.

Ueber die Innervation des Froschherzens. Arch. f. Anat. u. Physiol., 391, 1893.

Étude expérimentale sur l'action du chlorure de méthylène, du chloroforme et du tétrachlorure de carbone, donnés en injection hypodermique chez le lapin (met DE BUCK). Arch. int. Pharmacodyn., 1, 1, 1893.

Rev. méd. belge, 46, 97, 1894.

Étude de l'innervation du cœur des vertébrés à l'aide de la méthode de Golgi (met DEMOOR). Mém. cour. Acad. Roy. Méd. de Belgique, 13, 55, 1894.

Recherches expérimentales sur l'inanition chez le lapin. Arch. int. Pharmacodyn., 2, 315, 1895.

Le bromure d'éthyle comme anesthésique opératoire chez les céphalopodes. Bull. Acad. Roy. méd. de Belgique, 32, 578, 1896.

Échanges nutritifs chez les herbivores pendant l'inanition. Bull. Acad. Roy. Méd. Belgique, 1896, 10, 38.

L'hyposulfite de soude ne possède pas d'action curative vis-à-vis de l'intoxication par le cyanure de potassium (met P. MASOIN). Bull. Acad. Roy. Méd. Belgique, 10, 619, 1896.

Action antitoxique de l'hyposulfite de soude vis-à-vis du cyanure de potassium et du nitrile malonique; démonstration expérimentale (met P. MASOIN). Bull. Acad. Roy. Méd. Belgique, 10, 470, 1896.

Action antitoxique de l'hyposulfite de soude vis-à-vis du nitrile malonique (met P. MASOIN). C.R. Soc. Biol., 789, 1896.

Le cœur. Rev. des questions scientifiques, 9, 549, 1896.

Étude physiologique sur les dinitriles normaux (met P. MASOIN). Arch. int. Pharmacodyn., 3, 77, 1897.

Ann. Inst. Pasteur, 11, 160, 1897. Bull. Acad. Roy. Méd. Belgique, 14, 1, 1896.

Emile Du Bois Reymond. Revue néoscolastique, 1897.

Sur le système nerveux de l'Amphioxus et en particulier sur la constitution et la genèse des racines sensitives (met VAN DER STRICHT). Mém. Acad. Sc. de Belgique, 56, 1897-98.

Sur la disparition du sang des poisons y injectés. Bull. Acad. Roy. Méd. Belgique, 12, 751, 1898.

Intoxication et désintoxication. Innervation chez l'Amphioxus. Communication aux Congrès internationaux de Physiologie et de Zoologie, Cambridge, 1898.

Notice biographique sur P. C. Plugge. Arch. int. Pharmacodyn., 4, 185, 1898.

Influence de la saignée sur l'intoxication tétanique (met RONSSE). Bull. Acad. Roy. Méd. Belgique, 13, 461, 1899.

Sur le mode de préparation de vingt substances actives. Rapport relatif à l'élaboration d'une pharmacopée internationale. Bull. Acad. Roy. Méd. Belgique, 13, 465, 1899.

Accoutumance aux médicaments. Communication au Congrès français de Médecine, Lille, 1899.

La toxicité diachronique de quelques composés cyanogénés (met P. MASOIN). Arch. int. Pharmacodyn., 7, 297, 1900.

Ueber Entgiftung. Wiener Medizin. Woch., n° 51, 1900. Bull. Acad. Roy. Méd. Belgique, 14, 209, 1900.

Sur la rapidité de l'absorption intraveineuse (met P. MASOIN). Arch. int. Pharmacodyn., 8, 1, 1901.

Désintoxication du cyanure de potassium par la morphine et de la morphine par le permanganate de potassium (met A. VAN DE CALSEYDE). Bull. Acad. Roy. Méd. Belgique, 15, 31, 1901.

Sur la prétendue désintoxication du cyanure de potassium (met A. VAN DE CALSEYDE). Arch. int. Pharmacodyn., 9, 93, 1901.

Toxicité de la morphine chez les jeunes animaux (met E. MARCHAL). Bull. Acad. Roy. Méd. Belgique, 15, 816, 1901.

Degré de la toxicité, rapidité d'absorption et pouvoir d'immunisation de l'arsenic. Bull. Acad. Roy. Méd. Belgique, 14, 68, 1901.

Conférence sur la tuberculose. Ann. Soc. Scient. Bruxelles, 25, 139, 1902.

Marcel von Nencki. Notice nécrologique. Arch. int. Pharmacodyn., 10, 1, 1902.

Barend Joseph Stokvis. Arch. int. Pharmacodyn., 11, 1, 1903.

Une nouvelle méthode de circulation artificielle à travers les organes isolés (met M. KOCHMANN). Communication au VI^e Congrès international de Physiologie, Brussel, 30 aug.-3 sept. 1904.

Une nouvelle méthode de circulation artificielle à travers le cœur isolé de mammifères (met M. KOCHMANN). Arch. int. Pharmacodyn., 13, 379, 1904.

Quelques considérations sur la tuberculose expérimentale. Arch. int. Pharmacodyn., 13, 469, 1904.

La vaccination antituberculeuse. Arch. int. Pharmacodyn., 14, 171, 1905.

Sur la tuberculose pleurale et péritonéale du bœuf. Arch. int. Pharmacodyn., 14, 375, 1905.

Carl Binz (met M. KOCHMANN). Arch. int. Pharmacodyn., 15, 1, 1905.

Sur la genèse des cellules géantes. Arch. int. Pharmacodyn., 15, 245, 1906.

Over ontgifting. Tiende VI. Natuur- en Geneeskundig Congres, Brugge, sept. 1906.

Lavacation antituberculeuse chez les bovidés (met G. MULLIE). Arch. int. Pharmacodyn., 10, 133, 1907.

La vaccination antituberculeuse chez les bovidés. Deuxième communication. Arch. int. Pharmacodyn., 19, 179, 1908.

Ueber Tuberkuloseschutzimpfung beim Rinde. Wien. Klin. Wochenschrift, 21, 1908.

Comment enrayer la propagation de la tuberculose par le lait. Rapport aan de algemene vergadering van de Nationale Belgische Liga tegen tuberculose (19 juli 1908).

Tuberculation et vaccination antituberculeuse du bétail des laitiers de Gand. Arch. int. Pharmacodyn., 10, 337, 1909.

Sur la vaccination antituberculeuse chez les bovidés. Troisième communication. Arch. int. Pharmacodyn., 20, 147, 1910.

L'adrénaline agit sur la petite comme sur la grande circulation (met J. VERCOULLIE). Livre jubilaire Ch. Richet, 199, 1912.

Liste des publications du prof. Arloing. Arch. int. Pharmacodyn., 22, 1, 1912.

Sur la perméabilité des filtres, des ultrafiltres et des membranes dialysantes aux microbes (ultradiapédèse microbienne). Arch. int. Pharmacodyn., 22, 48, 1912.

Sur la vaccination antituberculeuse par les bacilles morts enfermés dans des sacs de roseaux. Arch. int. Pharmacodyn., 22, 243, 1912.

Méthode pour conserver à l'état de survie la tête isolée des animaux mammifères (met E. DE SOMER). J. Physiol. Pathol. gén., 14, 1138, 1912.

Quelques problèmes importants de la lutte actuelle contre la tuberculose. Revue des questions scient., 21, 34, 1912.

Conférence sur l'organisation de la lutte contre la tuberculose des animaux domestiques. J. Soc. Centr. Agric. Belgique, 55, 198, 1912.

La tuberculation générale du cheptel bovin national par les syndicats contre la tuberculose bovine comme moyen d'enrayer et de supprimer la tuberculose par bacille bovin. Arch. int. Pharmacodyn., 23, 289, 1913.

Les syndicats de lutte contre la tuberculose bovine. J. Soc. Centr. Agric. Belgique, 144, 1913.

Sur la tuberculose humaine déterminée par le bacille bovin et sur les moyens de la combattre. Arch. int. Pharmacodyn., 23, 299, 1913.

Das Tuberkulinenprobe als Mittel zur Feststellung der Tuberkulose des Rindes. Deutsche Tierärztliche Wochenschrift, 21, 1913.

Deux perfectionnements à la technique de la tuberculation par injection des bovidés. Ann. Ec. Vétér. Cureghem, 60, 1914.

L'oculo-réaction à l'aide de l'instillation répétée de tuberculine concentrée comme moyen de déceler l'infection tuberculeuse chez les bovins. Arch. int. Pharmacodyn., 24, 55, 1914-1918.

In vivo comme in vitro les microbes passent à travers la paroi du filtre. C.R. Acad. Sci., 117, 971, 1920.

Iso-, hyper- et hypothermisation des mammifères par calorification et frigorification du sang de la circulation carotidojugulaire anastomosée. Étude de Thermophysiologie. Arch. int. Pharmacodyn., 25, 1, 1919.

Hyperdéperdition calorique pendant l'hyperthermie par le bleu de méthylène (met C. HEYMANS). Arch. néerl. Physiol., 7, 454, 1922.

Hyperthermie et augmentations du volume respiratoire et de l'élimination de l'anhydride carbonique par le bleu de méthylène (met C. HEYMANS). Arch. int. Pharmacodyn., 26, 443, 1922.

Hyperdéperdition calorique par le bleu de méthylène (met C. HEYMANS). Arch. int. Pharmacodyn., 27, 319, 1923.

Sur le mécanisme réflexe de l'apnée adrénalinique (met C. HEYMANS). C.R. Soc. Biol., 93, 1032, 1925.

Sur le mécanisme de l'apnée réflexe ou pneumogastrique (met C. HEYMANS). C.R. Soc. Biol., 22, 1335, 1925.

A propos du mécanisme humoral de l'action cardiaque du pneumogastrique (met C. HEYMANS). C.R. Soc. Biol., 94, 135, 1926.

Action stimulante réflexe de l'anémie sur la respiration de la tête isolée du chien (met C. HEYMANS). C.R. Soc. Biol., 96, 1255, 1926.

Technique de la tête isolée du chien uniquement reliée à son tronc par les deux nerfs vagues, et exposé des fonctions pneumogastriques et respiratoires, centrales et réflexes, observées chez un animal ainsi opéré (met C. HEYMANS). Communication au XII^e Congrès international de Physiologie, Stockholm, 3-6 juni 1926.

Sur le tonus respiratoire pneumogastrique et la régulation réflexe de la respiration (met C. HEYMANS). C.R. Soc. Biol., 94, 399, 1926.

Sur l'influence respiratoire et pneumogastrique de l'adrénaline, de l'atropine, de la pituitrine, de la nicotine et de la digitale (met C. HEYMANS). Arch. int. Pharmacodyn., 32, 9, 1926.

Recherches physiologiques et pharmacodynamiques sur la tête isolée du chien (met C. HEYMANS). Ann. Soc. Scient. Bruxelles, 46, 294, 1926.

Sur le mécanisme de la bradycardie consécutive à l'injection de la digitale, de la strophanthine et de la cymarine (met C. HEYMANS). J. Pharmacol. exp. Ther., 33, 203, 1926.

Stimulation et inhibition réflexes des mouvements respiratoires de la tête isolée d'un chien B dont le cœur-poumons isolés est perfusé par un chien C (met C. HEYMANS). C.R. Soc. Biol., 96, 118, 1926.

Verfahren um den isolierten Hundekopf durch Anastomose mit dem Blutkreislauf eines anderen Hundes im Leben zu halten (met C. HEYMANS). Handb. biol. Arbeitsmethoden, 5, 1075, 1926.

Sur la vaccination par le vaccin B.C.G. de Calmette chez le cobaye et chez le lapin. C.R. Soc. Biol., 95, 242, 1926.

Sur le mécanisme de l'arythmie cardiaque respiratoire (met C. HEYMANS). C.R. Soc. Biol., 96, 716, 1927.

Sur la disparition de l'insuline du milieu humoral après injection intraveineuse (met C. HEYMANS). C.R. Soc. Biol., 96, 719, 1927.

Sur la régulation réflexe de la respiration. Première réunion de l'Assoc. des physiol. à Strasbourg (met C. HEYMANS). Ann. Physiol. Physicoch. Biol., 3, 471, 1927.

Sur les modifications directes et sur la régulation réflexe de l'activité du centre respiratoire de la tête isolée du chien (met C. HEYMANS). Arch. int. Pharmacodyn., 33, 272, 1927.

La survie des bacilles de la tuberculose humaine et du B.C.G. dans l'organisme des bovidés. Bull. Acad. Roy. Méd. Belgique, 7, 127, 1927.

Sur la fréquence de la cuti-réaction positive en Belgique. Bull. Acad. Roy. Méd. Belgique, 7, 492, 1927.

Sur le mécanisme de l'arythmie cardiaque respiratoire (met C. HEYMANS). Arch. di Scienz. biol., 12, 153, 1928.

Sur le tonus respiratoire vagal (met C. HEYMANS). C.R. Soc. Biol., 99, 633, 1928.

Action hyperthermisante du bleu de toluyène chez le chien (met C. HEYMANS). C.R. Soc. Biol., 100, 1058, 1929.

Sur la vaccination antivariolique. Bull. Acad. Roy. Méd. Belgique, 9, 187, 1929.

Sur la vaccination antituberculeuse chez les bovins. C.R. Soc. Biol., 101, 155, 1929.

Action du formol, de l'eau oxygénée et du phosphore blanc sur la tuberculine (met C. HEYMANS). C.R. Soc. Biol., 101, 153, 1929.

Sur la désinfection par l'eau oxygénée additionnée d'acide cyanhydrique comme anticatalyseur. Arch. int. Pharmacodyn., 33, 196, 1930.

Ueber Diphtherie-Anatoxin und Diphtherie-Vaccin Bereitung. Arch. f. Hyg. u. Infektionskrankh., 1930.

DANIEL VAN DUYSE (1852-1924)

1891

Van Duyse, Daniël werd geboren te Gent op 20 maart 1852 en overleed te Brussel op 27 september 1924. Hij volbracht zijn middelbare studiën aan het Koninklijk Atheneum te Gent, zijn hogere studiën aan de Rijksuniversiteit te Gent (doctor in de genees-, heel- en verloskunde op 9 september 1876). Werd benoemd tot docent aan de Rijksuniversiteit te Gent en aldaar belast met de cursussen over theoretische pathologische anatomie, over pathologische histologie en over mikroskopische pathologische anatomie bij K.B. van 11 juni 1892.

Werd benoemd tot buitengewoon hoogleraar bij K.B. van 30 september 1896 en tot gewoon hoogleraar bij K.B. van 30 september 1901.

Sinds oktober 1899 verving hij Prof. Deneffe voor de cursus over ophthalmologische kliniek; hij werd titularis van deze cursus in oktober 1905.

Hij was lid van de Académie royale de Médecine de Belgique, van de Société anatomique de Paris, van de medico-chirurgische Verenigingen van Rijsel, Luik, Antwerpen en Brussel en Stichtend lid (20 december 1896) en algemeen secretaris van de Société belge d'Ophthalmologie.

Commandeur in de Kroonorde, officier in de Leopoldsorde, officier van het Erelegioen, officier van de Instruction publique de France.

Een K.B. van 20.3.1922 heeft hem, op eigen aanvraag, tot emeritus verklaard. Daniel Van Duyse is gesproken uit een familie waar de kunsten en wetenschappen steeds prachtig beoefend werden. Hij was een zeer beroemd specialist in de anatomo-pathologie, in de ophthalmologie en in de geschiedenis van de geneeskunde. Zijn werken over de teratologie van het oog hebben nog steeds een kapitaal belang. Hij is één der grondleggers van de moderne anatomo-pathologie.

J. FRANÇOIS.

